

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w R. kwotę 1260,78 zł tytułem przewoźnego w związku z transportem wykonywanym na trasie Polska – Wielka Brytania.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut potrącenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany zlecił powodowi w dniu 28 stycznia 2014 r. transport na trasie S. – D. w Wielkiej Brytanii. Przewóz został wykonany w terminie. Ustalony fracht wyniósł 480 euro. W związku z tym powód wystawił fakturę VAT na kwotę 2 501,40 zł (zlecenie – k. 14, list przewozowy CMR – k. 15, faktura – k.16). Pozwany ze wskazanej kwoty zapłacił kwotę 1240,62 zł. Co do kwoty 1260,78 zł złożył oświadczenie o potrąceniu (e – mail – k. 49). Wierzytelność przedstawiona do potrącenia miała wynikać z przewozu wykonywanego przez powoda na zlecenie pozwanego w lutym 2014 r. W dniu 6 lutego 2014 r. bowiem pozwany zlecił przewóz na trasie S. – D.. Załadunek miał nastąpić 7 lutego 2014 r., zaś rozładunek 10.02 – 11.02.2014 r.(list przewozowy –k. 57, faktura – k. 58). Przesyłka została dostarczona z opóźnieniem, w dniu 17 lutego 2014 r. (list przewozowy – k. 57). Przyczyną opóźnienia w dostawie było zatrzymanie pojazdu, którym był realizowany przewóz przez brytyjskie służby celne w związku z ujawnieniem przemytu papierosów w towarze nadanym przez inny podmiot (niesporne, pismo pozwanego – k. 74, zeznania świadka M. Z. –k. 219). W dniu 7 marca 2014 r. pozwany zgłosił zastrzeżenie do powoda w związku z opóźnieniem w dostawie (e – mail – k. 59 - 60). Powód wytoczył powództwo przeciwko nadawcy przesyłki o odszkodowanie w związku z zatrzymaniem pojazdu (k. 125 – 134). Pozwany wystawił wobec powoda notę obciążeniową na kwotę 1260,78 zł w związku z opóźnieniem w dostawie (k. 47).

Powołany wyżej stan faktyczny sąd ustalił na podstawie wskazanych dokumentów i wydruków, które nie budziły wątpliwości co do wiarygodności, jak też w oparciu o zeznania świadka M. Z., które były spójne i logiczne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było w całości uzasadnione, mianowicie co do kwoty 1260,78 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 marca 2014 r. do dnia zapłaty.

Żądanie powoda stanowi wynagrodzenie za przewóz towarów na podstawie zlecenia z dnia 28 stycznia 2014 r. Zgodnie z art. 774 k.c. przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Ponieważ miejsce przyjęcia przesyłki do przewozu i miejsce przewidziane dla jej dostawy znajdują się w dwóch różnych krajach, z których przynajmniej jeden jest stroną Konwencji z 19 maja 1956 r. o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR, Dz. U. z 1962 r. Nr 49, poz. 238) do umowy znajdują więc zastosowanie przepisy tej Konwencji (art. 1 ust. 1 Konwencji).

Nie ma sporu co do prawidłowego wykonania przewozu, za zapłatę którego powód dochodzi wynagrodzenia, jak też częściowej zapłaty. Spór stron dotyczy tylko wyłącznie zasadności dokonanego potrącenia. Wierzytelność przedstawiona do potrącenia to odszkodowanie w związku z opóźnieniem przewozu wykonywanego na podstawie zlecenia z dnia 6 lutego 2014 r., do którego mają również zastosowanie przepisy Konwencji CMR.

Sąd uznał, iż pozwany nie wykazał wskazanej wierzytelności. Nie był sporny fakt opóźnienia w tym przewozie, co do zasady także przyczyna opóźnienia nie była sporna. Nie budzi też wątpliwości zgłoszenie reklamacji w dniu 7 marca 2014 r. , a więc przed upływem 21 dni, na co wskazuje e – mail z tego dnia. Wskazać należy, iż taka droga porozumiewania się jest typowa w obrocie gospodarczym, a już na pewno w ramach usług przewozowych i spedycyjnych. Trudno uznać, iż jeśli jest tam wskazana data, konkretna godzina, zaś taka forma porozumiewania była

przyjęta między stronami, iż akurat ten konkretny e – mail nie dotarł do adresata. Tak więc spełniony został warunek z art. 30 ust. 3 powołanej wyżej Konwencji.

Niezależnie od tego uznać jednak należy, iż pozwany nie wykazał zaistnienia szkody w związku z opóźnieniem. Zgodnie bowiem z art. 23 ust. 5 Konwencji w razie opóźnienia dostawy, jeżeli osoba uprawniona udowodni, że wynika stąd dla niej szkoda, przewoźnik obowiązany jest zapłacić odszkodowanie, które nie może przewyższyć kwoty przewoźnego. W świetle wskazanego przepisu konieczne jest wykazanie zaistnienia szkody. Nie jest dopuszczalne oparcie się na zastrzeżeniu kary umownej (w niniejszej sprawie na pkt 1 zlecenia z k. 56 – tj. w wysokości 150 Euro za każdą dobę opóźnienia). Kara umowna ma charakter ryczałtowego odszkodowania, może być dochodzona niezależnie od powstania szkody i jej wysokości. Nie może zatem zastąpić ona bezwzględnie obowiązującej regulacji z art. 23 ust. 5 Konwencji. Wykazanie szkody musi mieć charakter niezależny od uregulowań umownych. Szkoda musi mieć charakter obiektywny, rzeczywisty i efektywny w majątku uprawnionego. Tak więc oparcie przez pozwanego wierzytelności przedstawionej do potrącenia na postawieniu pkt 1 zlecenia transportowego było sprzeczne z art. 23 ust. 5 Konwencji. Także przedstawienie przez pozwanego dokumentów – noty z k. 62 i potwierdzenia przelewu – k. 63 nie świadczy w żaden sposób o szkodzie dla pozwanego wynikłej z opóźnienia w tym konkretnym przewozie. Przede wszystkim nie można wskazanej noty księgowej przyporządkować do tego konkretnego przewozu. Ponadto nie wiadomo, w jaki sposób dokonano obliczenia widniejącej tam kwoty. Jeśli miała być to kwota odszkodowania za opóźnienie to także powinna być wykazana i to również w rozumieniu art. 23 ust. 5 Konwencji (bez możliwości stosowania kar umownych).

Tym samym uznać należy, iż nie została wykazana wierzytelność przedstawiona do potrącenia, zatem zarzut pozwanego okazał się nieuzasadniony na podstawie art. 499 k.c.

Tym samym uzasadniona była pełna kwota frachtu z przewozu wykonanego w dniu 3 lutego 2014 r.

O odsetkach od zasądzonej kwoty sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. według wysokości ustawowej. Termin płatności uzasadniony na podstawie pkt 5 zlecenia.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Powód wygrał w całości sprawę i na należne mu od pozwanego koszty złożyły się opłata sądowa od pozwu i koszty zastępstwa procesowego według stawki minimalnej wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

-odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.